05/03/2019

Άμεση επίλυση της εκπαιδευτικής κρίσης στην Βόρειο Ήπειρο

/ Ομογένεια

Του Γιώργου Γκοτζιά, Εκπαιδευτικού

Ένα σημαντικό και φλέγον ζήτημα, το οποίο χρήζει άμεσης επίλυσης από την επίσημη ελληνική – ευρωπαϊκή πολιτεία προς τους γηγενείς Έλληνες της Βορείου Ηπείρου, είναι εκείνο της εκπαίδευσης.

Η έντονη συρρίκνωση του μαθητικού δυναμικού και η προχειρότητα με την οποία εκείνο διδάσκεται τη μητρική του γλώσσα, αλλά και τα υπόλοιπα μαθήματα, θα πρέπει να μας ανησυχεί. Δεν είναι μόνον η έλλειψη εποπτικών μέσων και σχολικών εγχειριδίων, αλλά η εν συνόλω παιδεία η οποία δεν παρέχεται επί τη βάσει ενός δημοκρατικού ιδεώδους.

Η αλλόγλωσση ορολογία, η οποία αφορά τις φυσικές επιστήμες που διδάσκονται στην αλβανική γλώσσα, οδηγούν τους μαθητές σε αδιέξοδο. Έτσι δεν είναι σε θέση ούτε να συγκρατήσουν τη διδακτέα ύλη, ούτε και να ανταπεξέλθουν σωστά στην πρακτική τους εφαρμογή. Γι αυτό το λόγο αρκετοί είναι εκείνοι οι γονείς που οδηγούνται στον ξεριζωμό προς όφελος των τέκνων τους.

Μια εθνική κοινότητα θα πρέπει όχι μόνον να έχει το δικό της αυτόνομο εκπαιδευτικό σύστημα, αλλά και να επιλέγει από μόνη της τους δασκάλους και τους καθηγητές οι οποίοι θα λειτουργούν προς όφελος των μελλοντικών πολιτών της. Με αυτό το σκεπτικό θα πρέπει όχι μόνο να ενισχυθούν τα δημόσια – ελληνικά – μειονοτικά σχολεία, αλλά και να δημιουργηθεί εκ νέου ένα σύστημα, το οποίο θα έχει τη δυνατότητα να επιμορφώνει εντατικά τους εκπαιδευτικούς, να συνεργάζεται με την επίσημη πολιτεία σε συσχέτιση με τις επιταγές των διεθνών δικαιωμάτων του ανθρώπου (που αφορούν την παιδεία) και να παρέχει στα ιδρύματά της εκπαιδευτικούς τους οποίους εκείνη η ίδια θα επιλέγει.

Υπό το πρίσμα των προαναφερόμενων αλλαγών, οι δάσκαλοι θα πρέπει όχι μόνον να είναι άριστοι γνώστες τουλάχιστον της Νεοελληνικής, αλλά και να κατέχουν πλήρως την ορολογία του αντικειμένου το οποίο θα διδάξουν. Δε δύναται ένας καθηγητής να παραδίδει μαθήματα τα οποία, όχι μόνον δεν αφορούν το αντικείμενο των σπουδών του, αλλά και δεν συμπορεύονται με τη σχετική ελληνική τους ορολογία.

Ως εκ τούτο η ίδρυση μιας τοπικής Παιδαγωγικής Ακαδημίας, η οποία θα λειτουργεί υπό τον έλεγχο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της τοπικής ελληνικής κοινότητας, μπορεί να προσφέρει όλα όσα απαιτούνται, ώστε να ανακάμψει η ελληνική εκπαίδευση στο χώρο μας. Βέβαια με αυτό το σκεπτικό ιδρύθηκε και λειτουργεί το Τμήμα Ελληνικής Γλώσσας Ιστορίας και Πολιτισμού στο (αλβανικό) Πανεπιστήμιου του Αργυροκάστρου, ωστόσο υπάγεται σε ένα αλλότριο σύστημα εκπαίδευσης. Γι αυτό το λόγο μπορεί να αναχθεί η λειτουργία του σε ένα δορυφόρο σύμπραξης μεταξύ της αλβανικής και της ελληνικής κοινωνίας στη χώρα.

Όσον αφορά την παρούσα κατάσταση, με πλήθος νέων Βορειοηπειρωτών εκπαιδευτικών (όλων των βαθμίδων) να βρίσκονται εκτός της γενέτειράς τους, θα πρέπει να στηρίξουμε και να ενθαρρύνουμε την επιστροφή τους. Και επί αυτού του ζητήματος η Ελλάδα πρέπει να μεσολαβήσει με τη δημιουργία σχετικής εγκυκλίου, η οποία θα συντελέσει στην εδώ εργασία τους. Ένα δικό μας πλαίσιο ανάπτυξης της παιδείας προάγει με τη σειρά του την συνολική κοινωνικο – πολιτισμική και οικονομική εξέλιξη.

Που μπορούν όμως να «απορροφηθούν» εν συνεχεία οι απόφοιτοι των ελληνόφωνων σχολείων μας; (Τα οποία απαιτείται πρωτίστως να ιδρυθούν στην περιοχή μας, μιας και έτσι πάλι οδηγούμαστε σε ένα ακόμη εμπόδιο.)

Από τη στιγμή που μιλάμε για ένα πλήρως αναδιοργανωμένο εκπαιδευτικό σύστημα, δε γίνεται να μην εντάξουμε εντός του και ένα πολυκλαδικό τεχνικό – επιστημονικό πανεπιστήμιο το οποίο θα λειτουργεί ως πόλος διαμόρφωσης των νέων μας.

Αυτό θα πρέπει να αποτελέσει έναν από τους βασικούς όρους τους οποίους πρέπει να θέσει η Ελλάδα κατά τις διαπραγματεύσεις της με την Αλβανία πριν την ένταξή της στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι ακόμη και η Ε.Ε. μπορεί να ελέγχει την ομαλή και απρόσκοπτη λειτουργία του.

Επίσης, αρκετοί είναι εκείνοι οι νέοι επιστήμονες που δεν ομιλούν την αλβανική γλώσσα, συναντώντας ένα επιπλέον πρόσκομμα κατά τον επαναπατρισμό, αλλά και κατά την ένταξή τους σε μια κοινωνία όπου κανένας θεσμός δεν έχει ως επίσημη την ελληνική – μητρική μας γλώσσα.

Πρέπει να δράσουμε άμεσα πριν να είναι αργά. Οι παρούσες σκέψεις και προτάσεις μου, αφορούν όλους όσοι επιθυμούν τη συνέχιση της παρουσίας μας στον τόπο και παρατίθενται προς περαιτέρω σκέψη και εμβάθυνση, κυρίως σε όλους τους εν Ελλάδι φορείς μας.

Πηγή: himara.gr